

-

✓

✓

33 6M 1972

---

109 30 6M

6823-6850 1st

: 30M

- 51K.0 NIK

421

P179 600 60M

קד: אל"ט חיים ארז

אנה אל"ט חיים ארז, טבחיר בזה לאמר את האמת,

היו"ר אברנט:

כ 1 .

אל"ט חיים ארז:

הקצות שלך היא סודית, והדיון הוא סודי.

היו"ר אברנט:

(ערה מס' 13 אצל כרטי).

איה סה"ס, אז הייה סה"ס 421 ?

היו"ר אברנט:

כן.

ארז:

מרת עדות בפני אל"ט כרטי, אתה מאשר את העדות ?

היו"ר אברנט:

אמת מאשר את העדות 2.

ארז:

מתי נולדת ואיפה ?

היו"ר אברנט:

כ-1935, בסולין.

ארז:

מתי עליה לארץ ?

היו"ר אברנט:

כ-1943.

ארז:

מה היה ההגנך שלך, ואחר כך חספר לנו את הפרטים

היו"ר אברנט:

הצנאיים.

ארז:

עם הגעתי בעליית הנוער, עם ילדי שהרן. התחנכתי

בנהלל עד גיל הצבא, עד 1954 כשהתגייסתי לצבא.

במרחי שם חיכוך חלקי. אחר כך יחר ההגנך הצנאי. התגייסתי כ-1954, כאוגוסט.

מה היו השלבים שלך בצבא ? את הפרטים העיקריים

היו"ר אברנט:

בבקשה.

6824

ועדה התקירה, ישיבה כ"א

23.7.74, ישיבה אה"צ

עד: אל"ם חיים ארז

ארז:

עברתי קורס קצינים, אהרי כן הייתי בגולני,

במבצע קש הייתי מ"ם בגולני, כ-59 עברתי לשריון.

כשריון הופעלה י בכל התפקידים, סמ"ס, מ"פ, בששת הימים הייתי סגן ספקד

גדוד 79 וכיום הראשון של המלחמה הסגד נהרג, אהוד אלעד, ואני קבלתי את

הפקוד על הגדוד. לאחר סכן בייתי כשנה וחצי סגד 79, בתקופת מלחמת ההתשה,

לאחר סכן תקופת קצרה מדריך בקורס מ"פים שריון, אחר כך סגן ספקד חטיבה 14

ולקראת דצמבר, ספטמבר 70 עברתי לחטיבה 421 והתחלתי להקים אותה.

בסלכ ראשון כסמ"ט, ולאחר סכן קבלתי את הפקוד על החטיבה כסמ"ט.

אם אני לא שועה זה היה ביולי 72. למעשה הייתי בחטיבה כבר קודם כסמחט והקמתי

אותה. הייתי המחט של החטיבה בזאת עש עד לאחר המלחמה, עד אפריל שנה זו.

עכשיו אני סגן ספקד אוגדה 36, ברמת הגולן, אני הסגן של ינוש (שהיה אצלכם

אתמול).

היו"ר אגרנט:

החטיבה שלך במלחמה נערכה בסיני, באיזה אוגדה ?

באוגדה 143 .

ארז:היו"ר אגרנט:

האם אתה יכול לספר מה קרה לחטיבה שלך, האירועים בין

ה-7 ל-8 לחודש ?

ארז:

זאת אומרת לא להיכנס לתקופת הגיוס וההתארגנות.

אסוף הציוד.

היו"ר אגרנט:

זה כבר מסרת בעדות שלך .

6825

ועדה החקירה ישיבה קכ"א
23.7.74, ישיבה אהח"צ
עד: אל"ם חיים ארז.

ארז

כ-7 לחודש, ב-5 בכר, התחלנו בנסיעה
הגדוד הראשון התחיל בנסיעה מסדה הימן
על שרשראות לכוון סיני, החטיבה היתה ממוצלת בגלל איסוף הסנקים
(למי דרם שכבר מסרתי לכרמי) כשגדוד אחד בשדה הימן, גדוד נוסף
בבית ספר לשריון וגדוד שלישי בשכטה. היתה בעיה של אסוף הצירוד
והחטיבה היתה צריכה לגמור התארגנותה אם אינני טועה רק בדצמבר
1973 וכמובן שלא היה לנו צירוד.

התחלנו אם כך לרדת כ-7 לחודש בדירוג
כך שהגדוד הראשון שהיה מוכן זה גדוד 599, המג"ד זה סא"ל עמי מורג
אני בכר ירדתי אמו. בערך כ-12 בצהריים הגעתי לרפידים. שם פגשתי
אח סגן מספר האוגדה, ג'קי אבן, תדלקנו, קבלתי שימה לנוע
לציר ספונטאני ולכלום כאזור הזה. לאחר סבן לתפוס את האזור "הכרבה"
ולכלום כאזור הזה. כהכוחות - עם הגדוד הראשון הגענו להנה בערך
בין 3 ל-4 אחר הצהריים, הגדוד השני יצא משכטא ומפקדו סמעון בן-שושן
הגיע לאזור צומח ספונטאני כרטיסן בסביבות 8 - 10 כלילה.
הגדוד השלישי שהתארגן בבית הספר לשריון יצא רק כשעות אחר הצהריים של
ה-7 לחודש, הגיע כ-12 כלילה לרפידים, תדלק, והתיצב אצלי באזור
הכרבה לקראת בקר כ-7 בכר כ-8 לחודש.

המסימה שקבלתי באותו לילה, כ-7 לחודש,
מספר האוגדה, סאריק, (נפגשנו בסביבות 9 - 8 בערב, הוא בא אלי
לצומח ספונטאני) המסימה שקבלתי עם שחר להיות מוכן לפרוץ לכוון מוצב
חזיון ולהוציא פשם אח אנשי המעוז. כל זה לפי פקודה.
לא להסתפק בפקודה שקבלתי באותו ערב, אלא להוציא אשור לבצע את הפקודה
הנוספת עם שחר.

ועדה החקירה, ישיבה קכ"א

23.7.74, ישיבה אהה"צ

עד: אל"ם חיים ארז

ארז:

כאותו לילה כצעפר אה החכניה שהיתה מכוססת בעיקרה
 עם-שמה, עם הוטרך, לפרוץ עם גרוד אחד על הציר
 הככיש, ממש על הכביש, כאשר פלוגה אחת עם מפקד הגרוד עם הנגמשים היכנס פנימה
 שתי פלוגות יתפסו חפוי לחזיון, להוציא אה האנשים וכל זה בהפוי גרוד או שניים.

הכוונה היתה לצאת החשכה, נסיעה מהירה על הכביש
 להכנס פנימה, וזה היה הולך. לקראת 4 - 5 בבקר היינו ערוכים על הכרבה
 באזור הזה, שני גרודים, כאשר גרוד של עמי מורג ממרכז ^{הכרבה} עברה צפונה
 וגרוד שני של בן-טושן ממרכז הכרבה עברה דרומה. בקשתי אשור להכנס, אמרו
 אין אשור. האיר היום ואז התחלנו לירות אה המצרים באזור הזה ובטורחים רחוקים
 של 4 - 5 ק"מ מאיתנו.

התחלנו קצת להשיג מטרות, קבלנו ארטילריה,

קטיושות, וסך הכל כל הזמן עמדנו ערוכים מוכנים להכנס,

מי אתחיל לירות, אחס או המצרים ?

היו"ר אברנט:ארז:

אני פני שאנחנו, כבר אינני זוכר. ראינו מטרות
 אתחלנו לירות, טורחים די רחוקים, בהתחלה זה היה
 המפגש הראשון, החברה התלהבה, גם השמידו מטרות. על כל פנים לזוז משם
 קדימה לא היה אשור. לקראת 6 - 7 בבקר הופיע הגרוד השלישי ואז
 פרצנו אמו בערך יותר דרוסה בערך למקום שנקרא זנגויל.
 מפקד האוגדה הגיע עם החפ"ק שלו גם כן בסביבות בין 8 ל-9, הגיע לאזור
 ההברגה,

ועדת החקירה, ישיבה קכ"א

23.7.74, ישיבת אהה"צ

קד: אל"ם חיים ארז

6827

ארז:

ואז נאמר לי שאסור להתקדם, שאוגדה של ברן

162 בריכה להחליף אותנו ולבצע את המשימה

שאנו מיועדים עליה. כל אותו זמן הייתה ארטילריה חזקה מאד עלינו, מלווה מטחי קטיושות, היו חנוקות של הפצצים לפנים, לא הייתה תקיפה, אבל חלק רב של כלים נפגעו להם, משאיות וטנקים, הייתה צמיסות גדולה מאד במקום הזה, וזהו. זזנו כל הזמן ימינה ושמאלה, שיחקנו עם הארטילריה שלהם, הפעלנו קצת ארטילריה שלנו, אבל לא עשינו שום דבר יותר רציני. כערך בשעה 10, הגיעו כוחות מהאוגדה של ברן, בגזרה שלי הגיע מבית ספר לשריון 460 אני חושב, האוגדה של גבי עמיר, הם והם נכנסו כוח אחד נכנס (מראה כמפה) משמאלי לכוון חיזיון, אחד נכנס צפון ואחד מדרום. באותו זמן קבלתי הוראה ממפקד האוגדה לנוע כשהירות לכוון המטלה הרוס שהיה לי אז, אני לא יודע על מה הוא התבסס, שיש שם קסטרופה כמיטלה, ואני הבנתי מהרשתות שדויזיה ארבע, המצרית, כנראה פרצה שם ורצה לכוון המטלה.

המשיכה א.י.

לפני כן י.ע.
א.י.

ועדה הקירה - 23.7.74
ישיבה קכ"א - אתה"צ

הערן אל"ם חיים ארז

הסתבר לי בתחקירים לאחר מכן, שזה לא בדיוק

אל"ם ארז

מה שקרה כשמה. הרושם שאז קבלתי שקסטרופה ולרוץ מיד למיתהלה, ואז נחתי
פקודה לכל הגדודים לאגף במהירות לרוץ חזרה.

ממי קבלה פקודה זו?

יו"ר אגרנט

מפקד האוגדה. רצנו חזרה על ספונסני עלינו

אל"ם ארז

על ציר כרטיסן וכמהירות ירדנו דרומה כאשר בדרך, כאשר הייתש א כבר קרוב
לציר כרטיסן פנה אלי גבי, בקשר, ואמר לי שיש לו צרות והוא מבקש גדוד

לסיוע. דברתי עם מפקד האוגדה ואז מפקד האוגדה אמר לי כן שאכנס קבלנו
משימה לרוץ מהר דרומה וחוז' מזה ממש על הכרבה יש גדוד שלם יותר של אוב'

162 שה היה גדוד שוטים, סא"ל שמשי, נ צא ממש שמה כאותו מקום שאנו היינו
בו קודם ואין דבר פשוט מזה שהאוגדה שצריכה, 162 השלה אח הכח שלם. היו

בקשות גם של גבי למפקד הגדוד עצמו, הוא פנה אלי, על כל פנים הפקודה היתה
לנוע במהירות דרומה.

דרומה אתה מתכוון למיתהלה?

ידין

למיתהלה. רצנו מהר, אני כבר הגעתי ממש למיתהלה

אל"ם ארז

עם הגדוד הראשון ואז קבלתי פקודה...

כאיזה שעה בערך?

ידין

אני חושב שזה היה כשכיבות 1, 2. 2 אני חושב.

אל"ם ארז

עם הגדוד הראשון הגעתי כבר למיתהלה ועמדו עם חותמים וירו. חוז' מזה שום דבר
נוסף ואז קבלתי פקודה לנוע חזרה.

מי נתן את הפקודה?

לנדוי

מפקד האוגדה, לנוע חזרה במטרה לחפוס את ציר א

אל"ם ארז

שליסמן, ז"א את הציר שמוביל לאיספעיליה. הוא אמר לי גם שהוא מסתין לי על

ציר בוררת, זה הציר שמוביל לג'ידי, ופה בדרך חזרה, בדרך למקלה נפגשתי עם

עם מפקד האוגדה היה עם גם סה"ס 14 שגם הוא נעצר בדרך, כדהירה למטה הוא נעצר

ועדה החקירה - 23.7.74

ישיבה קכ"א - אחה"צ

הער: אל"ם חיים ארז

א.י.

אל"ם ארז

ושם גם ירד עם הליקופטר באותו זמן גם רמ"ט של הסיקור ששון ואז התברר לנו ששם לאוגדה של כרן כנראה לא הולך ואנו צריכים לנוע מהר לתפוס את איזור ציר איסמעיליה סליסמן באיזור חמוטל. הפקודה שאני קבלתי מספקד האוגדה לנוע ולהפוס או לכבוש את איזור חמוטל. בדיוק מה יש שם יש אויב אין אויב אז לא ידעתי. עם הגדוד הראשון, היכינו בדרך היו כפיות של חלוק אז לא כל הגדודים הביעו ביחד אלא כדירוג לאיזור סליסמן ובאיזור ציונה וחמוטל, הגדוד הראשון שהגיע לשם יחד אתי, היה הגדוד של עמי מורג 599 אנו הגענו לשם ממש עם דמדומים והחמוטל שהתגלתה היא כזאת. פה יש באיזור חמוטל, מכשיר ציונה, יש פה קרב של סנקים ראיתי פה סנקים בוערים גם סנקים של אריה קרן חט' 500, ראינו פה גם סנקים מצריים והחמוטל הכללית היחה שפה יש סה"כ תנועה לאחור של הכוחות של הצנטוריונים, היו סנקים, צנטוריונים בוערים על מכשיר, על חמוטל, וסה"כ כשאנו הגענו הנה היה מצב של סנקים כנסיעה וירידה ממכשיר לחמוטל. סנקים מצריים ויורדם בכוון הזה מחמוטל וממכשיר בצורה זאת אנו הגענו לשם כאשר הפקודה ניתנה לי לכבוש את חמוטל. פה היחה גם כנראה איזה שהיא מהומה, א) אנו לא ידענו כברור אם יש שם כוחות שלנו של אוגדה אחרת. אני לא ידעתי, אף אחד לא אמר לי ואני לא יודע אם מישהוא ידע, שבמקום הזה התנהל באותו זמן קרב של חסיבה אחרת. גם הס, ואני יודע מאריה קרן...

יו"ר אגרנט

הסנקים הבוערים שראיתם לא ידעת שזה שלנו.

אל"ם ארז

כן. לא ידעתי לפני זה. ברבע שהגענו אנו

אתרנו סיד מה קורה פה. כשבאנו לשם במטרה לכבוש את חמוטל בלי ידיעה שכחמוטל יש קרב די רציני באותו שלב. החנועה שלנו הנה גם לא נמסרה לחט' 500 לאריה קרן וגם הוא היה בהרגשה שאנו נכנסים לו לתוך הסתערות. על כל פנים אנהנו עצרנו בערך באיזור ציונה באותו זמן הכוחות של אריה

ועדה החקירה - 23.7.74

ישיבה קכ"א - אתה"צ

העד: אל"ם חיים ארזאל"ם ארז

קרן פונו לאחור, פינו את הנפגעים ואז

התרכזו לי פה עוד שני גדודים שלשה גדודים פציונה ודרומה.

יו"ר אגרנט

היו יריות ביניכם לכיך הכוחות של אריה קרן?

אל"ם ארז

אני חושב שלא. יתכן שכן, מפני שהיו שמה כוחות

מכל הכוונים חלק בתנועה ליעדים, חלק בתנועה מהיעדים, יתכן. ככל אופן

בתחקירים שאני עשיתי טענו שלא ירו. דבר ראשון המפקדו את האש. המג"ד

הראשון שהגיע עמי פורד נתן פקודה מיד להפסיק את האש, לא לירות כוון שהיו

דרומים ולא יצטרכו לירות. כאשר הגיעו שני הגדודים הנוספים נתתי אישור

לפתוח באש לכוון מכשיר ואז פנה אלי אחד המג"דים גיורא לב ואמר לי שמע

אני מזהה בכרור שמה עומדים סנקים על מכשיר, סנקים מצרייטוריים עלי.

עמדתי באיזור הזה ואז נתתי להם אישור לפתוח באש, שה"כ האש היחה מאד

מבוקרת שם עד אשר הכוחות של אריה קרן לא פונו לאחור, עד אשר הכוחות של

חטיבה 500 לא ראינו אותם נעים אחרונית על ציר סליסמן.

הפקודה לתקוף את חמוטל עמדה בעינה ואז התכנית והכיצוע היו כאלה. הבעיה

העיקרית שאני הגעתי אליה למסקנה עליה צריך היפוי חזק מאד של סנקים, ז"א

היעד עצמו, חמוטל, נראה היה לי שבגוד אחד מספיק, שני גדודים חיפו מאיזור

ציונה בכוון חמוטל וכוון מכשיר גדוד אחד של בן שושן עם שתי פלוגות סנקים

נע על ציר הכביש ולאורך היה צריך לעלות על חמוטל לאורך... של היעד, כך

זה בוצע. מסש כבר כמעט חטיבה היחה תאורה באוויר בעיקר מצרית, והם נאמטו עלו

על היעד ואז ראיתי שהתחילו להפגע ~~מתאגא~~ לו כלים מסיליים שעפו גם בכוון

מכשיר בכוון המדרון הצפוני של מכשיר וגם בכוון צפון. נפגעו לו שלשה סנקים

ואז הערכתתי שמה על הגעקה הזאת זה לא משנה אם נכבוש את הגבעה או נדפוק

את הערבים שיוטבים עליה, לשבת על הגבעה הזאת ככלל שכל העניין הזה זה ספרך

אחד, וטילים וסטילים אפשר להפגע כמקומות שלא נמצאים בסליטה שלנו.

ועדת החקירה - 23.7.74

ישיבה קכ"א - אחה"צ

הער: אל"ם חיים ארז

א.י.

אל"ם ארז

נחתי לו אישור לרדת. הוא ירד חזרה ותפס את

האיזור הצפוני של חמוטל כאיזור הצומת הכבישים סליסמן ופוטון. פה הוא החזיק ופה החזקנו למעשה מאותו זמן. בהתקפה הזאת היו שלש הרוגים, ומספר פצועים 3 סנקים נשארו ביער. באותו לילה של ה-8 לחדש נערכנו כאיזור הזה מחזיקים כל הזמן את ציונה ואח הצומת פעילות רצינית לא הייתה ובאותו לילה הייתה קבוצת פקודות באוגדה והפקודה שקבלנו הייתה לקראת סוף בכורך, 9 לחדש, להלץ את אנשי סעוד פורקן כאשר אתם, עם אנשי הסעוד היה קשר הם היו 32 איש, 33 איש והתכנית הייתה שהם יצאו ב-2 בלילה רגלית מהסעוד ואנו בכורך סוקדם נחבר אליהם. התכנית הייתה להחבר אליהם על ציר סליסמן 20. אני בקשתי את ספקד האוגדה שיקדם אותם, אם הם יכולים, עד 22, כוון שלהכנס לעומק כזה צריך לכבוש גם את ציונה גם את חלוץ וגם את נוזל, כל מי שנכנס פנימה לא יוצא משם ואז דברתי אתם והם קבלו הוראה להחקדם קדימה על ציר סליסמן 22. כאשר עשייתי הערכת מצב החבר לי שאני חייב לכבוש את חמוטל כדי ליצור סג, לקדם כוח רציני קדימה עם חיפוי חזק סאר, עם ארסילרית כדי שיהיה איזה סיכוי סביר להוציא אותם מהשטח. באותו זמן התקפה האוייב - האוייב נשאר על חצי מכשיר חלקה הדרומי של מכשיר ישבה שם חסיבת 600 על חלק סמנו. האוייב ישב על החלק הדרומי של חמוטל על החלק הצפוני אנהנו ישבנו. $\hat{a}$ חלוץ היה תפוס, נוזל היה תפוס, ופה היה סערך רציני סאר, סערך חירי היה פרוס פה לכל האורך מיסורי וצפונה.

בשעה 0900 בערך, בכורך הודיע לי ספקד האוגדה.

9 בכורך 9 לחדש?

ירי

כן הודיע לי ספקד האוגדה שכל התכנית א בעינה עומדת :

אל"ם ארז

אבל אכנון, סח"ס 14, בקש שהפריצה פנימה ואיסוף החיילים עצמם תעשה על ידיו כי הם אנשים שלו והוא רצה להוציא את האנשים. על כל פנים התכנית הייתה ששני גדודים כדרוג יכבשו את חמוטל כאשר הגדוד של גיורא לב היה צריך לנוע על הכביש, לעלות

א.י.

ועדת החקירה - 23.7.74

ישיבה קכ"א - אחה"צ

הער: אל"ם חיים ארזאל"ם ארז

על החטול פכוון צפון לדרום, שני גדורים

שלב ראשון לחיפוי לעבר ציונה, לאחר מכן שני גדורים יעברו דרך חטול יחפסו
 אח איזור סליסמן 22 ויאפשרו את הוצאת האנשים. התכצע, גיורא עם הגודר שלו
 התחיל לרוץ, עבר קצת אח אה הכניסה, אח היעד יותר מדי מערבה התזרחי אותו
 חזרה והוא התחיל לספס על היעד באותו שלב עמי מורג היה כחיפוי בצד הדרומי
 של ציונה אמר לי שמע, אני ספה אני יכול להסתער עליהם בקלות, אין בעיות,
 אשרתי לו גם כן, והוא רץ ועלה על החלק הדרומי של חטול. הגודר של שמעון
 בן שושן כינחיים המשיך לחפות האפתי בין הגדורים האלה שלא ירו אחד על השני
 בשלב מסויים הודיע לי עמי מורג שהיעד כירו ואז לקחתי קצה לפני זה, זחתי
 עם הגודר של גיורא ותפסנו כעסדות פול סליסמן 22 ודרוסה בערך כק"מ וחצי
 דרוסה. באותו שלב מה שקרה לעמי מורג, דבר ראשון לנו כסנקים לא היו מקלעים,
 זה גם כן סופיע ברו"ח, אנו קבלנו אח רוב הסנקים לא היו מקלעי ספקד ולחלק
 מהסנקים גם לא היו מקלעים סביליים. וכוון שבאנו לבי"ס לשריון ואף אחד לא
 היה שם, הגענו לשבטה, חלק מהציוד לא היה התחלנו לרוץ לאסוף צפוד והמצב היה
 שפשוט לאנשים לא היה במה לירות.

אחרי כן א.א.

6833

אג

כאשר הגדור של עמי מורד על "הפוטל" המצרים היו כבר מחוברים בתוך התעלות ובטווח קרוב הסנק יכל לירות או במקלע מפקד או בעוזי או ברימונים, מה שלחפו זה היה בעוזים או בריבזן. פשוט לא היו מקלעים. השיטה היחה שעולים על תעלה כזאת דורסים את המצרים, הם לחמו עם ר.פי.ג'. המצרים לחמו, גם אם סנק היה עובר את התעלה= היו יורים מאחורנית. באותו זמן הוא נחל ב-16 סנקים ואותם השמיד מהר מאד. אחר כך הוא דיווח ולאחר מכן, לאחר שדיווח: "היער בירדי", הוא קיבל מטה סילים מפכשיר ר.פי.ג'.י. ונפגעו לו 22 אאאאאאאאא סחוך 22 הסנקים שהיו לו, תוך דקות נפגעו לו 19 סנקים.

באותו שלב, אני כבר הייתי קדימה. הוא סיפר מה קרה לו.

אישרתי לו לרדת מהיעד ועזרתי לו לרדת מהיעד. הוא אסף קדם את כל הפצועים שלו, היו לו מזה כעשרה הרוגים ו-30 פצועים. הוא אחרון ירד מהיעד אחרי שעשה בדיקה שאין שם אף אחד, מה שקרה באותו זמן למעשה, על היעד עצמו, כל מי שעלה על היעד, הוא חיטל. את הסנקים שהיו קצת ממערב ל"הפוטל" ועל "הפוטל" עצמה, הוא חיטל. זה 16 סנקים. את המצרים שהיו בחפירות, הוא חיטל, חלק ברימונים וחלק בשרשראות.

כשהוא התחיל לקבל סילים מרהוק, אישרתי לו לרדת. הוא ירד

כשהוא גורר סנקים נפגעים והוא הסאיר על היעד 3-4 סנקים שנטרפו ושאי אפשר היה כסוכן לפנות אותם; וגם כחוך הסנקים היו הרוגים. לא ידענו בדיוק מא כמה הרוגים שם.

במקביל לארוע הזה, אנחנו היינו כבר פרושים עם שני גדודים

מדרום, מנהלים את עם "נוזל" ובקשנו אישור לכבוש את "נוזל" היינו בטווח קרוב והמצרים היו בשלב של התארגנות, ראינו אותם מחתפרים. בקשתי אישור לכבוש את "נוזל" ולא קבלתי. ואז, יצאתי קשר עם אמנון, הוא הגיע עם 3 סנקים ו-4 נגמ"שים. עבר דרכי, הגיע כאשר נתנו לו היפוי רציני מאד, שני הגדודים נתנו היפוי ה זק מאד גם על "נוזל" שזה היה אזור שולט, וגם על השטה לפניו. הוא רץ קדימה והגיע לאזור "טליסמן 22" ואין שם אף אחד. הוא לא מצא את האנשים, בכלאוחה הנועה לא נפגע לו אף אחד.

הוא תזר חזרה. באותו זמן; אחד המג"רים שלי, גיורא לב, יצר קשר עם אנשי המעוז ואמר להם להטיל רקטה. הם ירו רקטה ואז הסתבר שהם נמצאים בדרום ל"טליסמן 22". יצרנו קשר עם אמנון ותארנו לו את המקום והם נכנסו לשטח עוד פעם. באותו זמן קרתה תקלה, נכנס שם המג"ר שנהרג אחר כך, המג"ד ס-184, הוא ירושלמי, הוא נכנס עם עוד סגן אחר ועם ארבעה נגמ"שים והגיעו לקבוצה האנשים. המגד העלה את כלם - 32 איש - על הטנק שלו ונסעו אחורה.

באותו שלב, אני עמדתי יותר בדרום, יחד עם הגדוד של שמעון בן-שושן. אמנון ואנשיו עשו קשה מצפון כדי לקלוט אנשים. אני לא ידעתי בדיוק מה נכנס ומה יצא. באותו זמן היה לנו קרב טנקים בדרום ומה מסתבר שכל "המוטל" זה גבעות פתמסכות לכוון מערב; והיה לנו קרב עם בדרום עם רגלי ונפגעו לי שני טנקים, ובאותו שלב ראיתי פתאום בדרום שלשה חבר'ה שנראו לי כאנשים שלנו יורדים למטה. שלחתי לשם את הטנק של קצין אג"ם ועוד טנק של הגדוד ואז הסתבר שהחבר'ה האלה נשארו בשטח והם שייכים לכת של נגמ"שים ויש עוד איזה 14 איש בשטח. שלחנו עוד טנק ואז הם לקחו 14 איש בערך והם אמרו שכעומק יש עוד שני חילים מצועים, כנראה. לקחנו אחד החילים שלהם שידע איפה זה ורצנו לאזור שהם טענו שיש להם שני חילים. עשינו סריקה ולא מצאנו אותם. שלחנו אותם - היו שספצועים ופצועים קשה - שלחנו אותם דרומה עם טנקים לפינוי על ציר "טליסמן". אחרי עשרים דקות מתקשר מפקד האוגדה ואומר שאמנון השאיר 3-4 נגמ"שים בשטח ושנסתח למצוא את האנשים. אסרתי לו שאת ה-14 איש הילצנו.

בערך בשעה שחיס-עשרה או אחת כצהריים, התברר לי שבמקום זה אין טעם לעמוד; או לכבוש את "נוזל" או ללכת אחורה. להיות תקוע בין "המוטל" ובין "נוזל" כאשר אני יודע שב"המוטל" יש אויב - אין טעם. ואז, אסרתי למפקד האוגדה שאני חוזר ומתארגן בין "המוטל" ו"ציונה", כאשר כל הזמן החלק הצפוני של "המוטל" בדינו, "ציונה" וגבול הגיזרה שלי הייתה סאזור "מכשיר" בערך עד אזור "תגיית". זה פחות או יותר סיכס את ה-9 לחרש.

אג

כמה שאלות טכניות: 1. כשעזבת בשביל לרדת
למטה, האם נתנו הוראה מי יבוא במקומך, או אסרו

לסקוב:

לך כפרוש שאתה עוזב את השטח?

לא לא. היה במפורש ברור שבאזור הזה לא נשאר

ח. ארז:

אף אחד. היה ברור לי שלפני אין אף אחד חוץ

מהמגרים ואף אחד לא פתליף אחי, ושאיני נשאר יחיד אחראי על הגיזרה, במקום 2 ק"מ

... מערבה.

לסקוב:

כשעזבת בפעם הראשונה לרדת למיתלה בשביל לתפוש

טרמפ לטואץ?

ח. ארז:

אז ראיתי את גבי.

לסקוב:

השאלה אם מישהו אסר לך שאתה יכול לעזוב את השטח?

ח. ארז:

מפקד האוגדה נתן את ההוראה והיה כבר קרב של גבי

ע"י המים.

לסקוב:

כשחזרת, אסרו לך שהשטח תפוש או שכחותינו נכנסו

לשטח?

ח. ארז:

לא נאמר לי.

לסקוב:

אחריות מי לשמור קשר עם האגף, היחידה צריכה

לשמור קשר וסינה או היחידה צריכה לשמור קשר שמאל

נניח בינך ובין גבי וביןך ובין 14? אחריות מי היה לשמור קשר אגפים?

ת. ארז :

היה תאום עם אג"ם האוגדה. בדרך כלל כרהקים כאלה שגם
ראינו אותם. אני ראיתי כל הזמן מטפאלי על מכשיר ראיתי

כעיניים.

לסקוב :

בסדר. אתה עוזב את השטח, קבלה פקודה לזוז, אתה לא אוכר
ליחידה שניה, ל-500 או לגבי שאתה זו הצדה? כשקבלת פקודה

לעזוב כ-8 לחדש כ-10.45 ?

ת. ארז :

אז כל האוגדה קבלה פקודה לנוע דרוסה.

לסקוב :

מי אחראי לספור על הקשר, אתה - יפינה, או אתה - שפאלה?
מה מקובל בצה"ל?

ת. ארז :

זה לא הולך לפי ימין ושפאל. זה הולך לפי פקודות הניתנות
בשטח. באותו מקום נקבעו גבול ג.רות. בדרך כלל נקבע גבול

בזורה כיני ובין אסנון סדרום כאשר אסנון באותו שלב ב-8 לחדש ישב באזור באזור
"הלוחץ", אני ישכחי באזור "הכלבה" וסגרתי כמעט עד אליו. צפונה מפני היחה גיזרה
של 162. כאשר קבלנו פקודה לזוז, כל האוגדה בבה אחת, כאשר נקבע סדר מי ראשון ומי
שני, כשעזבתי כבר הכחות של גבי לחמו לפנים ולירי היה החפ"ק של ברן.

לסקוב :

כשקבלתם פקודה ב-8 לחדש לזוז דרוסה, התזוזה היחה טקסית
או מינהלית?

ת. ארז :

מתעמדות זזנו אחורה, זה לא היה תחת לחץ כי הכחות של 162
היו לפנינו, זה לא עניין של טקסית או מינהלית.

לסקוב :

איפה אסרו לכם ופתי נתנו לכם פקודות סופיות בקשר לצליחה
בסואץ? קבעו לכם זמן ב-8 לחדש, מיפגש מסוים ושם תקבלו

פקודות סופיות?

לא קבעו.

ת. ארז :

אג

ח. ארז:

אני ב-8 לחדש לא ידעתי על שום צליחה בשום מקום.
אני גם כמפקד האוגדה וגם החרשתי מהשם ששם יש
קסטרוסה ורויזיה 4 צלחה ולוחצת לכורן המיחלה. ואני רצתי לא לצלוח אלא
לבלום באזור המחלה, לעזור שם לאלברט.

לסקוב:

כאיזה יום ושעה הורו לך לפנות מעוזים פעם ראשונה?

ח. ארז:

פעם ראשונה, ב-7 לחדש בערב, שאני אחיה מוכן לבצע
אח זה ב-8 לחדש לקראת בקר באזור פירדון.

לסקוב:

זאת מקורה שבוסלה אחר כך?

ח. ארז:

היא לאבוסלה אלא הועברה לאוגדה 162. לגבי היא
בוסלה.

לסקוב:

עד איזה שעה יכלה ללא בעיות מהמקום שהיית,
לפנות מעוזים?

ח. ארז:

אני לא יודע אם זה ללא בעיות. אז היה לי הרושם...

לסקוב:

כלי הצורך לעשות את החרגיל שאתה ורשף עשיתם

כשכיל לחלץ את האנשים, עם קצה להלחם אבל להוציא

ח. ארז:

אז היה לי רושם, כשאני חכננתי את החילוץ של מעוז

"חזיון" כשביעתי לחדש כלילה, היה לירושם שזה ילך.

גם חכננתי את זה כך שלא לכבוש שטח אלא לפרוץ פנימה עם חיפוי חזק, להוציא
את האנשים. לי היה רושם שזה ילך.

לסקוב:

לאחר שהאויב פתח באש על המעוזים, האם המעוזים היו

כשכילך מקור לאינפורמציה?

אב

לי לא היה קשר עם המעוזים, אנחנו באותו שלב,

ח. ארז:

מסיבה 14 עד 7 לחודש היתה בקשר עם המעוזים

וכשאני הבעתי ב-7 לחודש ככר לא היה לי שום קשר עם המעוזים גם לא קבלתי
מהם שום אינפורמציה, אלא אינפורמציה עקיפה.

לסקוב:

מהנסיון שהיה לך, האם המעוזים הפריעו לצליחה

ולאחר שהכחות צלחו, הפריעו להקמת ראש-הגשר של

המתנה השלישי או השני?

זאת הערכה; לדעתי, בסך הכל הפריעו להם. בסך הכל

ח. ארז:

המעוזים שהיו בשטח, אני חושב שאת חלקם במלחמה

הם עשו. זאת הערכה שלי.

אחרי כן רשמה שא

ה. ארז:

זו ההערכה שלי. אבל גרסו לנו יותר צרות בסך הכל.

לדעתי הם גרסו לנו יותר צרות, אם באותו 6 לחודש -

זו ההערכה שלי - היו יותר סנקים הולכים לחזקת, נניח גם החשיכה של בית הספר לשריון, להערכתו אם יותר סנקים היו פרושים קדימה, הם היו נדפקים. זו ההערכה שלי. אז כולם הסתכלו רק על המעוזים, כולם רצו לחלץ את המעוזים, הם לא כל כך אצטאגא הבהינו בין סב של החשה, מלחמה חלקית ומלחמה כוללת. אצטאגא קודם היו טענות למה לא כל הכוחות היו פרושים בחזית, למה לא תפסו עמדות, לדעתי, באותו שלב, ב-6 לחודש כל סנק שהיה רץ קדימה היה נדפק, אם היו עוד 100 סנקים קדימה, הם היו נדפקים. זו ההערכה שלי עכשיו. רצנו קדימה עם כל מה שהיה.

לסקוב:

ב-6 לחודש עברו 7-6 חטיבות רגליות ו-300 סנקים.

ב-7 לחודש, כלילה של ה-7 עברו 2 דויזיות מסוכנות

ו-5 דויזיות רגליות. איזה גורמים היית קושר את העובדה שהם הצליחו, למרות שהיו לנו 300 סנקים, 148 תוהמים במעוזים, לצלוח וב-6 וב-7 להקים את ראשי הגשר? סוף סוף ניסינו לבלום, ניסינו לעשות התקפת נגד. וחרף כל אלה הסחנה השלישי והסחנה השני הקימו את ראשי הגשר.

ה. ארז:

לדעתי, הערכה ראשונית של יחסי הכוחות, איזה כח

יצליח לצלוח או לא, איזה כח שלנו יצליח לבלום

היחה בטעות מההחלטה.

אני הייתי הרבה זמן בסיני, כשלוש שנים, כל ההחש

הייתי בסיני, נסעתי במעוזים, עסקתי בכנין שלהם, למעשה אף פעם לא היחה מחשבה שהסצרים לא יוכלו לצלוח. תמיד העריכו שכין המעוזים הסצרים יוכלו לצלוח וגם יקח זמן עד שנעכב אותם. אז היו קשתות, היו סיורים, סיורי לילה, סיורי יום. אז אף פעם לא חשבנו שהם לא יוכלו לצלוח. ההערכה היחה שמהר מאד נוכח לנסוף אותם. אני חושב שהעובדה שהם הצליחו לצלוח, פשוט מקורה בטעות של הערכת הכוחות. אם למנוע צליחה, אז צריך קו ה"יר רצוף לכל אורך המכשול. זה א'.

ב) כדי להדוף עוצמה כזאת, צריך כוח יותר גדול משהיה

לנו, אם דיברו בהחלטה שהכח הקיים יספיק לזה, זו היחה טעות ראשונית.

לכח התקפת הנגד של הפחנה השני מנקודת ראות שלך לא
השמירה אחרת? התקפת הנגד של 162, אובדה שלמה.

לסקוב:

ת. ארז: (א) אני הייתי בשטח, לתערכת ב-8 לחודש אם היו ספעילים

נכות את הכוחות של צה"ל, אפשר היה לדפוק את הארמיה השנייה, אם היו ספעילים ביחד
את שתי האגודות במרוכז כמו שצריך, לדעתי היינו מספידים אותם,
מה המקור לדברים האלה? "כולם יודעים, אני חושב שגם
אובדה 162 ספה שאני ראיתי - הם לא תקפו בצורה מרוכזת. לדוגמא: כאיזור חזיון
מסקום שאני ראיתי בהכרבה הקפה הטיבה אחת של כיה הספר לשריון, שגם היא תקופה
סך הכל עם 30-40 טנקים, גם הם ממוצלים. מאחורי חלק תקף בחלק הדרומי של הכרבה
וחלק בחלק הצפוני של הכרבה. ספה שאני שמעתי בסיכומי הקרבות, אחר דבר קרה בצפון גם
עם החטיבה של נסקה. לדעתי הטעות היא: (א) האובדה לא פעלה במרוכז כאובדה. (ב) שתי
האגודות לא פעלו ביחד.

אנחנו עמדנו מה ארבע-חמש שעות על הכרבה. היו לי אז

80 טנקים, כל החטיבה, כאשר כבר לסדר טוב את השטח. ראינו מאיפה עפים הטילים. היו
טילים כל הזמן, אבל הטטוחים היו רחוקים. ראינו איפה הטילים, ראינו איפה הכח מרוכז.
אפתנו היינו כח שלמדנו את הטטה ואם היו ספעילים אותנו בצורה מרוכזת, היו סיכויים
טובים להצלחה, כאשר הגיע גבי, הם עברו ישר מהנועה להתקפה. לא עזרו. לא הסתכלו
טוב בשטח. איכני יודע מה האינפורמציה שהיתה להם, ואם למעשה הסתערו ישר לחוף הי"ר
ובכח קטן מדי.

אני מבין שהטעות היסודית מה היא בדיווחים לא נכונים,

כאילו הולך לאובדה של "ברן" בקלות. מה שקרה למעשה שהאובדה של ברן נעה על ציר חתם.
הכח שכא אלי נע. הפקודה שהם קיבלו לחקוף מצפון לדרום, מכיוון קטנרה דרוסה, הם
נעו למעשה רוב הכח על ציר חזוית. מה לא היה שום אויב. כאשר אני עסיתי על הכרבה, הם
באו כולם מאחורי מכיוון מזרח למערב, ויכול להיות שאז התקבל הרושם שמה הכל הולך
טוב ויסה, אגאך אז עברו דרוסה. התרוצצנו כל היום בלי לעשות כלום.

אתה

ידין:

ידין:

אתה ניהלת יומן של החטיבה בכל הקרבות האלה?

ה. ארז:

לפי הפק"ל קצין אג"ם צריך לנהל יומן מבצעים, אז יש
משהו, אבל זה לא מושלם, אני לא הייתי מסתמך על זה
בסאה אחרו. מה שכחוב זה נכון, אבל הסוג דברים חסרים.

ידין:

איך אתה מסביר שהיומן לא מושלם, זה דבר היווני.

ה. ארז:

נוהל יומן. אחרי שראיתי אותו, סך הכל אנשים ניהלו
אותו, סמלי מבצעים. היה לחץ הציני סאד, לא עשו את זה

כמו שצריך.

ידין:

מה, הפק"ל לא בסדר?

ה. ארז:

הפק"ל בסדר, אבל הכיצוע לא היה בסדר.

ידין:

מדוע לא היה בסדר?

ה. ארז:

הם ישבו כזחלים. ירו עליו. הוא היה בתנועה. גם נמצעו
אנשים, התחלפו אנשים.

ידין:

אלה דברים שאנשים שראש, פחות או יותר, צריך לקחת בחשבון
בתנאי קרב. לכן אני שואל אם הפק"ל בסדר או לא?

ה. ארז:

צריך לזכור, אנחנו נכנסנו לקרב לא מוכנים מכל הבחינות.
(א) לא היה לנו רכב. אספנו את כל הרכב, את הזחלמים,

את הכל כבר כיום כיפור, אם כמפקדה עיקרית של חטיבה צריכים להיות ששה-שבעה כלי
כלי, אז לנו היה חצי, וגם רכב שנפגע ורכב שגנבנו חוץ כדי חנועה. כל סיני דברים
כאלה.

(ב) גם צוות האנשים לא היה מושלם. אנחנו רצנו קדימה

עם מי שהגיע, לא היכינו להתארגן, שיכואו כולם, שיכואו סמל מבצעים.

ידין:

הבנתו. את אותה פקודה שקיבלת ב-8 לחודש לרוץ לפיתלה,

זה נרשם ביומן המבצעים?

יכול להיות .

ח. ארז:

יש לך מה העתק של יומן מבצעים?

ידין:

יומן מבצעים אין לי, אני הושב שזה נקלט ברשתות. הקליטו

ח. ארז:

אח הרשתות ואני מניח שזה מוקלט.

אחח הבעת הערכה שאילו ב-6 לחודש הכח היה פרוש לפי

ידין:

"שובך יוניס", כלומר - שתי חטיבות קדימה, לפי דעתך

זה היה יותר רע.

זו הערכה בלבד.

ח. ארז:

אני מסכים איתך שזו הערכה. הספקד שלך אמנס, אלוף

ידין
אצאאאאא

שרון, לפי מה שאני קראתי לפחות, הושב בדיוק ההיפך.

לא על זה אני רוצה לשאול אותך. גם אלוף משנה רשף בדעה שאילו זה היה - זה היה

אחרת.

הויכוח הוא בקשר עם "אם הכח היה צריך לפרוץ קדימה

או לא, לא מה היה בדיעבד היום, טוב או רע. אלא מה היחה החכמיה והאם היא בוצעה?

זה הויכוח.

אני לא נכנס לויכוח הזה. שפא אני לא סרבך על פריסת

ח. ארז:

הכוחות. פריסת הכוחות - אם היו פורסים אותם - זה היה

בסדר בסדר. אבל איך הפעילו אותם לאחר פריסת - זו הבעיה העיקרית.

זו כבר בעיה אחרת. נדבר בקשר עם ההערכה הקודמת

ידין:

שלך שהויכוח במידה שהוא בא לידי ביטוי בועדה הזאת -

הוא לא היה אם זה טוב לשים את הכח, שני שלוש קדימה או אחורה או להסי. אלא

מה היחה המטרה והאם המטרה בוצעה? זה הויכוח. על זה הכענו את הדעה באופן כרוך,

זה לא בוצע לפי התכנון שהיה.

זה כבר סיפור אחר. זו פרשה אחרת.

ח. ארז:

עכשיו שאלה אחת נוספת: מטוס מה אני הייתי תחת הרוטס-

ידין:

ישיבה קב"א - אההב

אלוף משנה ה. ארז

ולא דנו על זה עדיין בוועדה, כי אנחנו רק מהחילים למקור את האירועים של ה-8 לחודש, אבל מאיזה עמדה תצטייג אחרת של אותו היום, שהתכנית המקורית ב-8 לחודש היתה שחטיבה של ברן התקוף מצפון לדרום, ואילו החטיבה שלכם היתה כמצב של הגנה או בליטה דרומה. והיה ונראה - אם הולך להס, אז גם אחס הלכו, ואילו בשלב מסוים האוגדה שלכם (אני לא נכנס כרגע לבעיה אם היא קיבלה פקודה או לא) הוחלט להניע אותה לסואץ ולמיתלה, על מנת לצלות שם. אתה ידעת מדבר כזה באותו יום או לא?

אני ידעתי את זה רק כסיכומי הקרבות בבאר שבע.

ה. ארז:

ומה התברר לך אז? בניגוד למה שהיה ידוע לך ב-8 לחודש.

ידין:

התברר לי אז שגם מסקד האוגדה כסיכום אסף שבאותו ערב

ה. ארז:

7 לחודש, בקבוצת פקודות. הוא בא מאוחר. הוא טען שכל

הענין על נושא סואץ לא ידוע לו. והעובדה היא שבס לא הודיע לנו. ב-8 לחודש הפקודה שאני קיבלתי היא לרוץ למיתלה. אני הבנתי ששם יש בעיות.

אני רוצה לסכם: מנקודת ראותך כמפקד החטיבה 421, אתה

ידין:

קיבלת פקודות לנוע למיתלה, מתוך הנחה ששם המצב קשה.

ותפקידך לבלום. לא שמעת, לא קיבלת, לא ידעת שום משהו או משימה אחרת.

זה נכון.

ה. ארז:

עכשיו אני רוצה לחזור רגע אחד לבעיות בינך ובין 460 בבקו

ידין:

אלוף משנה עמיר, אלוף משנה עמיר נע דרומה, בשלב מסוים

פתאום הוא ראה גדוד

הוא חצה אותי.

ה. ארז:

בשלב מסוים פתאום הוא ראה גדוד של החטיבה שלך, אצטמאג

ידין:

אצטמאג הוא נכחל כרגע הראשון. וכעקבות השאלה של רב-אלון

לסקוב מקודם, איך יכול לקרות מצב כזה, אצטמאג שחטיבה שלמה נעה דרומה ופתאום מוצא

גדוד של חטיבה שכנה או אוגדה שכנה ממש מאחוריו? איך אתה מסביר דבר כזה? הלא זה

לא צריך לקרות ככה.

684
טא

40 - 56-

ועדת החקירה - 23.7.74
ישיבה קכ"א - אחת -
אלוף משנה ח. ארז

כנראה, שלא כמחש, מי שנתן לו פקודות - לא אמר

ח. ארז:

לו שבמקום הזה יעבור כח אחד. אבל אני מחפלא

מאד, הוא עבר בינו מסע. אני עמדתו פרוש על החלק של בכרבה.

אחרי כן יע

ועדת ההקירה, ישיבה קב"א

23.7.74, ישיבת אה"צ

עד: אל"ם ה. ארז

אה"צ - י ד ין : אני מצטט את העדות שלו הבקר, פתאום מישהו אחר לו חראה גדרו שלם, הוא אומר "ברגע הראשון קבלתי שוק" אלה היו המלים שלו. איך קורה דבר כזה בחיל השריון מפואר, שגודר שלם של חסיבה שלמה נמצא מאחוריו והוא לא יודע מזה. איך אתה מסביר את זה.

ארז: אולי פחוסר הסתגלות טובה בשטח. אני לא יכול להסביר את זה אחרת. זה לא מצב שכאנו ממקומות נפרדים, אלא הוא פשוט בא מאחורי, עבר אותי, אבל מה שקורה שם, זה שטח ביונות עם גבעות וערוצים יכול להיות שפיהו, או הוא אישית, עבר בתוך ערוץ, וראה 10 מטשאל ו-10 מטר מימין.

ידין: אלה בעיות סוכנות וברורות. השאלה שלי מכוונת לדבר אחר כשמניעים חסיבות של שריון, מישהו צריך לדאוג לכך שכל חסיבה שנעה תדע מי מימינה ומי משמאלה.

ארז: לי נאמר שבשעת 10 (נאמר לי על ידי מפקד האוגדה) האוגדה של ברן מחליטה אותנו, עוברת דרכנו, מכצעה את המסימה, וזה מה שקרה, ידעתי על שנוי חכנית ידעתי על כוחות שיבואו, לא ידעתי איזה כוח, אבל ידעתי שכוח צריך לעבור.

ידין: אני חוזר לשאלה של רב-אלוף לסקוב. כרגע שקורה דבר כזה, כשחסיבה אחת צריכה להחליף חסיבה אחרת, צריכה להגיע בצמוד, האם אין נוהל שאיזה חסיבה צריכה להגיע עם החסיבה השנייה, גם להודיע לה, להתקשר איתה, זה יכול לקרות בלילה, זה יכול לקרות בערפל, מי חובתו להתקשר עם מי ?

י.ע.

ועדת החקירה, ישיבת קכ"א

6947

23.7.74, ישיבת אהח"צ

עד: אל"ם היים ארז

כדרך כלל כאשר יש הבדלה בין כוחות, סגס בין כוחות
מישהו צריך לבוא ולהגיד לחטיבת, הדע שמיסין יש
לך כוח, זה נושא ברמה האוגדה שסייך לקצין האג"ם
הגרודי.

ארז:

פה קרה דבר נוסף. זה היה תפר בין שתי אוגדות.
חטיבה צפונית של אוגדה דרומית וחטיבה דרומית של
אוגדה צפונית והתפר הזה נוצר בין שתי אוגדות. אילו היה לנו מכסה של

ידין:

מפקדה על-אוגדתיה,

זה היה טוב פאר.

ארז:

זה היה טוב. זה בטח היה החפקיד שלהם.
במקרה הנוכחי מי היה צריך לדאוג לדבר הזה?

ידין:

הפיקוד.

ארז:

הפקוד היה צריך לדאוג להודיע לך, או לא?

ידין:

לא לי. למפקד האוגדה. הפקוד הודיע.

ארז:

מפקד האוגדה שלי ידע מזה, הוא גם אמר לי.

מפקד האוגדה של גבי, אני לא יודע אם אמר לו או לא,

הוא אומר שלא.

ידין:

עכשיו נחזור לבקשה של הגרודי הזה.

~~כחגג~~ כחגג

684

ועדת החקירה, ישיבה קכ"א

23.7.74, ישיבה אהה"צ

עד: אל"ם חיים ארז

מפקד 460 רצה לקבל חחה פקודו. הוא ראה את

ידיו:

הגרוד הזה מטפאלו,

גם פה יש איזו שהיא טעות.

ת. ארז:

הוא ראה את הגרוד שנמצא פה ואזכיר זאת אחר כך

במקום שנקרא זנביל, שה"כ כל העניין עם הגרוד הזה היה פאר לא נעים.

היה פה גרוד, אפס אינני טועה זה גרוד 79, אבל הוא התקשר למג"ד שלי

שהיה על הברגה.

אני עכשיו חוזר לסדר שלך. הוא רצה את הגרוד

ידיו:

הזה שיעזור לו. הוא פנה אל מפקד האוגדה,

בכי פנה, ובקש את הדבר הזה, ומפקד האוגדה הודיע לו, אני אראב לך,

בסופו של דבר אמר לו שיש לו קשיים בעניין הזה פה. הוא נוסף לזה, בנוסף

לזה, במקביל פנה אל מפקד הגרוד, בסופו של דבר פנה אליך, ואתה, ככה נספר

לו בסופו של דבר, אמרת לו שאין לך אשור לדבר הזה.

עכשיו, במידה שאתה יודע קודם כל ב-8-אלחודש

באותו יום, האם אתה קבלת איזה שהוא הודעה ביחס לגרוד הזה, חרץ מהבקשה

הישיבה של 460, והסירוב הישיר אחר כך של מפקד האוגדה.

קבלת איזו שהיא הודעה או הוראה מאיזה שהוא דרג אחר בעניין הגרוד הזה ?

לפני שדיבר איתי בכי דיבר עם אמנון רשף

ארז:

גם רשף פנה למפקד האוגדה ובקש ממנו את הגרוד

וגם קצין האג"ם שלנו פנה אל מפקד האוגדה.

עמי מורב, אלף הוא היה אצלו בבית הספר לשריון, אפשר להגיד שהיה לו

לא נוח שהמפקד שלו מבקש ממנו סיוע והוא לא יכול לעזור לו.

6848

ועדה המקירה, ישיבת קכ"א

23.7.74, ישיבת אחת"צ

עד: אל"ם חיים ארז

ארז:

באותו שלב אמרנו סדרג היה בתנועה.

עמי כורב דיבר איתי, אפרתי לו, הסתיין.

דברתי עם אריק, אפרתי לו, חשפתי סבבקים את הגרוד, אמר, שיש פקודה להעביר אותו, עמי אמר לי שבכרי אמר לו, זה פעם אחת. ואז אריק אמר לי שיש פקודה לרוץ מהר למיחלה.

ידין:

אתה אוסר, מצב לא נעים, הברג נמצא בצרה,

אני מכין שאתה מתכוון מבחינה קולגיאליה

הכר שלך נמצא בצרה, הוצה גרוד לעזרה, אתה מוכן, אתה לא יכול,

מבחינה זאת אתה מתכוון לא נעים.

אבל לפי עניות דעתך, בסירה שהדבר נובע אליך, לא היתה פקודה אליך,

להח את הגרוד והגרוד לא ניתן. להיפך, אתה רצית, ולא קבלת אישור.

ארז:

אם אני חושב עכשיו, נראה לי שהגרוד הזה היה

נדפק גם כן. היה כדאי להוציא אותם ולהציל

את כל החסיכה.

ידין:

זה אני מכין. אני מדבר על הבעיה, מה בדיוק קרה.

לך לא היתה שיחה ישירה עם ספקד האוגדה הצפונית.

בקשר. בכלל לא. עם הפקוד. רק עם עמיר מצד אחד ועם ספקד הגרוד מצד שני.

אלה הם הדברים כולם. פרט לספקד האוגדה היו בקשר, ספקד האוגדה היתה

הוראה לרוץ למיחלה.

ארז:

האמת היא שכאותר זמן עמי היה כבר בתנועה הרכה

דרוסה, וגרוד הצנטוריונים עמד שם, לכן לא התיחס

כבר לזה.

ועדת החקירה, ישיבה קכ"א

23.7.74, ישיבה אחת"צ

עד: אל"ם היים ארז

6849

יריין:

זאת היא התמונה כפי שידועה לך.

כאמור הנסיקה דרומה להציל את המצב במיחלה.

עד ששמעתי את הספור על ההליכה והצליחה.

ארז:

פ. לנדוי:

כשרצת למיחלה, באיזה כביש רצתם, ככביש החת"ם

או ככביש הרוחב ?

ארז:

ככביש הרוחב.

פ. לנדוי:

אילו צריך היה לצלוח, אפשר היה לרוץ ככביש החת"ם ?

ארז:

כביש החת"ם, באותו שלב אני יודע רק דבר אחד, שבציר

הזה עד הנה אפשר לרוץ, כי פה היו כוחות שלנו,

בס בדרום, באזור של טוביה רביב, גם אז הציר הזה היה ברשותו.

פה שקורה, אם כביש החת"ם היה פתוח או לא, אינני יודע.

היו"ר אגונט:

כל האירוע הזה שהוא ביקש גדוד אחד סמך,

עמיר, דרך פורג, כל זה קרה לפני או אחרי שרצת למיחלה.

ארז:

אחרי הפקודה לזוז.

אני דיברתי עם עמיר ואני זוכר בדיוק אני אישית

כבר הגעתי להצטלבות כרטיסן, וכל הכוחות היו יחד איתי

אחרי או לפני. זה היה תהליך שהתחיל קודם עם 14, אני אישית כבר דברתי עם גבי

עמדה פה (פראה במפה) וזאתי עם כולם יחד.

6850

יע.

ועדת החקירה, ישיבה קכ"א

23.7.74, ישיבת אחה"צ

עד: אל"ם חיים ארז

זאת אוסרת, כל זה קרה כדיוק כשכבר עמדת לזוז

היו"א - אגרנס:

אחרי שזזנו,

ארז:

שאלה אחת קטנה ובזה אנחנו גוסרים, זו שאלה

ידין:

פסוג ההערכות, אתה אמרת אילו ואילו, תמיד ש יש

סבירות מסויימת, אי אפשר לכסל את האילו, אילו האוגדה שלכם לא זזה למיחלה

באותו יום, נשארה באותו מקום כפי שהיחה, כתפקיד פסיכי לכאורה, אפילו

לא כהתקפה האם זה היה משנה גם כן את מצב הענינים באותו יום ?

אני חושב שכן, משום שאילו לדוגמה הכוח של אמנון

ארז:

עמד על חלוצ, נוזל היה גם כירי הפגז המצרים,

כל ציר חתם היה בידינו, לא הייתי מצליח לכבוש אותו.

כלומר במילים אחרות אתה תסכים איתי שהתנועה הזאת

ידין:

דרוסה, היתה תרת אסון לאחר מה שקרה ב-8 באוקטובר.

היה כאן בזכור יום מלחמה של אוגדה שלמה.

ארז:

ואחר כך חזרה לשטחים שבינתיים נכבשו.

ידין:

ב-8 בחודש אס היו הולכים בשתי האוגדות,

ארז:

היו דופקים את הארמייה השנייה,

אני לקחתי מינימום נניח שלולא היו,

ידין:

המצרים לא הצליחו לכבוש במקום שעמדנו בו,

ארז:

לא הצליחו לכבוש, אנו עלינו עליהם ואז היו

הנפגעים.